

MOEDERHART

Aan de onderwijsinstelling van onze kinderen,

Door de overheid is op 23 maart jl. aangekondigd dat er, na een aantal pilots, het testen op scholen 'de volgende fase in gaat'. Dit houdt in dat er zelftesten zullen worden ingezet op basisscholen, middelbare scholen en hoger onderwijs voor zowel leerlingen als leraren. Het doel van de pilots die in januari op 50 scholen zijn gestart, was om te onderzoeken hoe sneltesten in de toekomst kunnen bijdragen aan meer fysiek onderwijs, aldus het ministerie van OCW.

De implementatie van een richtlijn is een keuze

Net zoals het overgrote deel van alle maatregelen die tot nu toe op scholen zijn uitgevoerd, zal het testbeleid worden vervat in een richtlijn die wordt aangereikt aan de onderwijsinstellingen. Hoewel geen enkele school is gehouden om richtlijnen te volgen, en elke school hierin telkens een eigen afweging mag maken, leert de ervaring dat scholen meewerken aan de implementatie van alle voorgestelde richtlijnen.

In de huidige communicatie van de Rijksoverheid wordt niet specifiek gesproken van het testen van basisschoolleerlingen, maar dat gebeurde al wel tijdens de pilots. Het RIVM onderzoekt op dit moment de mogelijkheid voor het afnemen van minder ingrijpende testen, zoals de adem- of speekseltesten. In de praktijk zal het aankomen op de beleidskeuzes die de scholen zelf zullen maken.

Implicaties van meewerken

In dat licht bezien, wil Stichting Moederhart aandacht vragen voor de implicaties van het meewerken aan de zoveelste stap in de verkeerde richting. Ondanks het feit dat de zelftesten (nog) op vrijwillige basis zullen worden uitgevoerd, is het handhaven van deze nieuwe beleidsregels niet zonder consequenties. Het slaat namelijk een piketpaal in de grondrechtbeperkende infrastructuur van het 'nieuwe normaal'. Een zogenaamd normaal waarin zelfs onze kinderen niet mogen deelnemen aan het normale verkeer totdat een negatieve test of een vaccinatiebewijs wordt overgelegd.

Los van het feit of er in de toekomst sprake zal zijn van drang, indirecte- of directe vaccinatieplicht, leidt de huidige testsamenleving nu al tot een sociale druk op onze kinderen. Een groot deel van de samenleving heeft het stelselmatig testen van kinderen (met of zonder klachten) al geaccepteerd en genormaliseerd. Met als gevolg dat kinderen elkaar onderling aanspreken op het feit of ze wel getest zijn, als ze een dagje thuis zijn geweest of hoesten in de klas. De verplichte 10 dagen quarantaine voor kinderen die niet getest worden maakt de keuze van ouders hierin bovendien zichtbaar, waardoor kinderen op school worden geconfronteerd met de keuzes die binnen hun gezin worden gemaakt. Kinderen en jongeren worden hierdoor ten onrechte blootgesteld aan groepsdruk in een kwetsbare fase van hun leven waarin zij hun zelfvertrouwen voor een groot deel ontnemen aan het vinden van aansluiting bij de groep. Daarbij komt dat zij intellectueel nog niet op een niveau zijn om zich binnen deze groep inhoudelijk te kunnen verdedigen tegen de kinderlijke pesterijen die hiermee gepaard gaan en dus onontkomelijk uit balans worden gebracht in hun vertrouwde sociale omgeving.

Een tussenstap

Dit gaat niet om een tijdelijke maatregel – het is een tussenstap. Op scholen in onder andere Engeland, Duitsland en Oostenrijk nemen kinderen twee keer per week een zelftest af in de klas. Singapore is al bij de fase daarna aanbeland: de temperatuur van leerlingen wordt twee keer per dag gemeten en voor het betreden van de school wordt het gebruik van een QR-code (TraceTogether-only SafeEntry) aangemoedigd.

We drukken jullie op het hart dat jullie verantwoordelijk zijn voor het welzijn van onze kinderen. Als scholen vrijwillig meewerken aan een testbeleid op (basis)scholen, is dat een grote stap in de richting van een geaccepteerde testsamenleving waarin onbevangenheid wijkt voor angst. Waarbij de toegang tot het onderwijs onderworpen zal zijn aan regels die inbreuk maken op de privacy, het recht op de persoonlijke levenssfeer en de lichamelijke integriteit. Een samenleving die zo zal worden ingericht dat het terugdraaien van tijdelijke maatregelen vrijwel onmogelijk is. Dit treurige toekomstbeeld valt of staat met onze bereidheid de regels te volgen en in jullie geval te handhaven. Wij allen hebben hierin een aandeel.

Wat gaan jullie doen?

Ik, als afzender van deze brief, maak in het belang van mijn kind(eren) en de toekomst van dit land, de keuze om niet vrijwillig mee te werken aan dit testbeleid. Omdat ik de huidige tendens waarin er geen perspectief is op vrijheid, een halt toe wil roepen. In het belang van een onbevangen toekomst van onze kinderen, sta ik op en trek ik een grens. Ik werk niet vrijwillig mee.

De vraag is, wat gaan jullie doen? Gaan jullie op de school een testbeleid implementeren?

Ik hoor het graag.